

Det er jo kun de ganske enkelte Personligheder, hvem det forundes at udføre saa stort et Livsværk og saa betydningsfuld en politisk Gerning som den, der vil være knyttet til Statsminister Staunings Navn. Han var udgaaet fra et Arbejderhjem, var oprindelig ogsaa selv Arbejder, og som Organisator og Agitator, som Borgerrepræsentant, Rigsdagsmand og Minister, endelig i en lang Aarrække som Regeringens Chef virkede Th. Stauning utrættet gennem næsten et halvt Aarhundrede for at højne Kaarene, materielt som kulturelt, for den Stand, han var rundet af. Han blev Arbejderbevægelsens Førstemand og største Personlighed. Den danske Arbejderstand nærrede da ogsaa en enestaaende Tillid til og Hengivenhed for Th. Stauning, og det er ikke for meget at sige, at man i hundrede Tusinder Arbejderhjem sørger over hans Bortgang.

Men Stauning var ikke blot Føreren inden for en Samfundsgruppe og et politisk Parti, han blev ogsaa en Førerskikkelse i det danske Folk. Tydeligst traadte dette frem i de sidste Aar, da Samlingen om at føre Land og Folk frelst gennem Tidens overvældende Vanskeligheder og at sikre vort Fædrelands Fremtid blev den alt overskyggende Opgave i dansk Politik. Staunings myndige Personlighed, hans rolige Overblik og sikre Situationsbedømmelse, hans Retsindighed og Trofasthed i Samarbejdet, men først og sidst hans varme Kærlighed til Danmark og hans faste Fodfæste i det danske Folk gjorde ham til det naturlige Midtpunkt i Samlingsregeringen. Faa har vel baaret et tungere Ansvar, og Byrden bøjede ham, men den Tillid, der fra alle Sider strømmede ham i Møde, hjalp ham til at staa Vanskelighederne igennem.

Statsminister Staunings Livsværk har været af dybt indgribende Betydning for vort Folk, og i alle Samfundslag føler man ved hans Død Tabet af en af Landets bedste Sønner. Meget i hans politiske Gerning vil blive bedømt forskelligt af politiske Meningsfæller og Modstandere, men for den Stræben, der bar hans lange og vældige Dagværk: Folkets Fremgang, Folkestyrets Styrkelse og Rigets Bevarelse, vil vi samles om at sige ham Tak.« (L. Sp. 805).
